

Samenvatting van het Besluit bevorderen samenwerking en rechtmatige zorg

4 september 2020

Het wetsvoorstel en de amvb zijn op veel onderdelen juridisch vrij complex. Om deze samenvatting zo kort en leesbaar mogelijk te houden, zijn bepaalde nuances soms weggelaten, die in het wetsvoorstel en de amvb zelf wel voorkomen. De memorie van toelichting bij het wetsvoorstel en de nota van toelichting bij de amvb leggen uitgebreider en gedetailleerder uit hoe het wetsvoorstel en de amvb bedoeld zijn. Als iets in de onderstaande samenvatting niet duidelijk wordt, is het dus aan te raden om in de memorie van toelichting en de nota van toelichting op het begrip te zoeken en de uitleg daar te lezen.

De wet

Het Besluit bevorderen samenwerking en rechtmatige zorg is een algemene maatregel van bestuur (amvb) die valt onder het Wetsvoorstel bevorderen samenwerking en rechtmatige zorg (Wbsrz). De Wbsrz ligt op het moment van schrijven van deze samenvatting ter behandeling bij de Tweede Kamer (Kamerstukken II 2019/20, 35515, nr. 2). Voor een goed begrip van deze amvb is kennis van de Wbsrz en de daarbij behorende memorie van toelichting van belang. Beide documenten zijn daarom ter informatie bij het dossier van deze internetconsultatie gevoegd.

De Wbsrz is een wetsvoorstel dat mogelijk maakt dat de in die wet genoemde instanties bepaalde (persoons)gegevens met elkaar uitwisselen, wanneer dat nodig is om fraude in de zorg te bestrijden. De wet bestaat, kort samengevat, uit twee aparte onderdelen. Een onderdeel dat wordt aangeduid als het Waarschuwingsregister zorgfraude ('het Waarschuwingsregister') en het onderdeel Informatieknoppunt zorgfraude (IKZ).

Het uitwisselen van de (persoons)gegevens door overheidsinstanties mag niet zomaar. Mensen hebben recht op privacy. Dat blijkt onder andere uit de grondwet en uit Europese regelgeving zoals de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG). Het uitwisselen van persoonsgegevens mag op grond van die regelgeving alleen plaatsvinden als daar een goede reden voor is en dit een wettelijke grondslag heeft. De Wbsrz geeft die reden en die wettelijke grondslag. De amvb werkt bepaalde onderdelen van het wetsvoorstel verder uit.

Het wetsvoorstel maakt duidelijk dat in ieder geval geen gegevens over iemands gezondheid worden verstrekt als daarop een medisch beroepsgeheim rust. Die gegevens zijn te gevoelig en niet nodig voor de bestrijding van fraude in de zorg. Ook heeft iedereen die met het Waarschuwingsregister werkt, of bij het IKZ werkt of met het IKZ gegevens uitwisselt, een geheimhoudingsplicht.

Het eerste onderdeel (het Waarschuwingsregister) maakt mogelijk dat gemeenten, zorgverzekeraars en zorgkantoren gegevens met elkaar kunnen uitwisselen over een persoon of rechtspersoon die fraude in de zorg heeft gepleegd. De bedoeling is dat zij een Waarschuwingsregister opzetten, waarmee zij elkaar kunnen waarschuwen voor fraudeurs. Er kunnen dan maatregelen worden getroffen en hierdoor wordt het voor een fraudeur bijvoorbeeld moeilijker ergens anders zorg te gaan of blijven leveren waar hij of zij nog niet als fraudeur bekend is. De Wbsrz regelt overigens niet het Waarschuwingsregister zelf en ook niet de maatregelen die de instanties kunnen nemen tegen (rechts)personen die in dat Waarschuwingsregister staan. De Wbsrz regelt alleen de wettelijke grondslag die nodig is om het Waarschuwingsregister mogelijk te maken. Het wetsvoorstel eist wel dat er een protocol komt waarin wordt uitgewerkt hoe deze gegevensuitwisseling precies in zijn werk gaat.

Het tweede onderdeel gaat over het IKZ. Het IKZ is een instelling die als eerste taak heeft om (persoons)gegevens over vermoedelijk fraudeurs van verschillende instanties bij elkaar te brengen en aan één of meerdere van die instanties te geven, zodat die instanties daarmee een fraudeonderzoek kunnen starten. De daarbij aangesloten instanties zijn het CIZ, gemeenten, de Inspectie gezondheidszorg en jeugd (IGJ), de Inspectie SZW (ISZW), de belastingdienst, de FIOD,

de Sociale verzekeringsbank (SVB), zorgverzekeraars, zorgkantoren en de Nederlandse zorgautoriteit (NZa). Indien een van deze instanties een signaal heeft dat een (rechts)persoon vermoedelijk zorgfraude pleegt, maar de informatie verder vrij beperkt is, dan wordt dat signaal aan het IKZ gestuurd. Het IKZ vraagt de andere instanties dan informatie te geven over dezelfde (rechts)persoon. De bij elkaar gebrachte informatie kan vervolgens worden doorgestuurd naar de instantie of instanties die daarop het beste actie kunnen ondernemen, bijvoorbeeld door een onderzoek in te stellen. Uiteraard kan uit de informatie ook blijken dat er juist geen sprake is van fraude in de zorg. In die gevallen wordt er geen actie ondernomen. Het IKZ fungeert alleen als knooppunt waar gegevens samenkomen ten behoeve van de instanties. Het IKZ voert geen eigen fraudeonderzoek uit en heeft, anders dan de instanties, geen andere bevoegdheden op bijvoorbeeld het gebied van handhaving en toezicht.

Het IKZ heeft als tweede taak het doen van (algemeen) onderzoek naar trends en ontwikkelingen op het gebied van fraude in de zorg en het ontwikkelen van beleidsinformatie en statistische informatie daarover. Dat onderzoek gaat niet over individuele (rechts)personen.

De amvb

In de amvb worden de hiervoor genoemde onderdelen uit de wet nader ingevuld en uitgewerkt. In de amvb wordt het volgende geregeld:

Voor het onderdeel over het Waarschuwingsregister:

1. De gegevens die instanties aan elkaar moeten verstrekken.
2. De eisen aan het door instanties op te stellen protocol.
3. De manier waarop goedkeuring van het protocol door de Minister van VWS plaatsvindt en de voorschriften die aan deze goedkeuring kunnen worden verbonden.
4. De beveiliging van gegevens die worden verstrekt.
5. De termijn waarbinnen gegevens worden verstrekt en bewaard.
6. De mogelijkheid tot uitoefening van de rechten van betrokkenen.

Voor het onderdeel over het IKZ:

1. De gegevens die worden verstrekt aan en door het IKZ
2. Wanneer en onder welke voorwaarden gegevens worden verstrekt.
3. De manier waarop de gegevens worden verstrekt.
4. Verrijken van signalen door het IKZ.
5. Onderzoek en analyse.
6. Bewaartermijnen en de uitoefening van rechten van betrokkenen.
7. De beveiliging van gegevens en de inrichting en het beheer van elektronische voorzieningen.
8. De inrichting, het beheer en de financiering van het IKZ.

De amvb bestaat uit 5 hoofdstukken. Het eerste hoofdstuk bestaat uit een definitiebepaling van enkele begrippen. Belangrijk is om daarbij op te merken dat ook in de wet al enkele begrippen zijn gedefinieerd en die begrippen zijn ook van toepassing in de amvb. Het tweede hoofdstuk gaat over het Waarschuwingsregister. Het derde hoofdstuk gaat over het IKZ. Het vierde hoofdstuk is een wijziging van het Besluit politiegegevens, die noodzakelijk is omdat de FIOD en de ISZW met het IKZ politiegegevens uitwisselen. En het vijfde hoofdstuk geeft regels over hoe en wanneer deze amvb in werking treedt en hoe deze amvb, in het kort, heet (het 'Besluit bevorderen samenwerking en rechtmatige zorg').

Aansluitend op de artikelen, is de nota van toelichting te vinden. Deze bestaat uit een algemeen deel (vanaf pagina 18) en een artikelsgewijs deel (vanaf pagina 68). In het algemene deel wordt uitgebreid ingegaan op wat de amvb in het algemeen regelt en welke overwegingen

daar achter zitten. In het artikelsgewijze deel wordt per artikel uitgelegd wat de bedoeling van dat artikel is. Deze laatste uitleg is in veel gevallen wetstechnisch van aard, maar in de meeste toelichtingen op de artikelen is ook een verwijzing opgenomen naar de paragraaf van het algemene deel waar meer inhoudelijke informatie over dat onderwerp te vinden is. Voor uitgebreide informatie over de gemaakte keuzes wordt daarom verwezen naar de nota van toelichting. Hieronder worden de hoofdpunten samengevat weergegeven:

Het Waarschuwingsregister zorgfraude

1. *De gegevens die instanties aan elkaar moeten verstrekken*
In de amvb zijn de gegevens aangewezen die instanties aan elkaar moeten verstrekken. Conform de AVG en andere Europese en Nederlandse regelgeving, betreft het een zo minimaal mogelijke set aan gegevens. Het zijn de gegevens die noodzakelijk zijn om andere instanties op zorgvuldige wijze voor een fraudeur te kunnen waarschuwen. Er zal geen inhoudelijke informatie over de fraude worden verstrekt.
2. *De eisen aan het door instanties op te stellen protocol*
Instanties – gemeenten, zorgverzekeraars en zorgkantoren - zullen op basis van een door hen zelf op te stellen protocol moeten bepalen of in een individueel geval voldoende reden is om een (rechts)persoon aan te merken als fraudeur en of het noodzakelijk is gegevens te verstrekken via het Waarschuwingsregister. In de amvb zijn eisen aan de inhoud van het protocol opgenomen, onder andere over het maken van deze afwegingen. De gestelde eisen zijn hoog, gelet op het doel en de werking van het Waarschuwingsregister en de mogelijke gevolgen daarvan voor betrokken partijen, zowel persoonlijk als zakelijk. De uitgangspunten van de eisen zijn rechtsgelijkheid, rechtszekerheid en een zorgvuldige en rechtmatige verwerking van gegevens. Andere aspecten die in het protocol moeten terugkomen en waaraan eisen zijn gesteld, zijn de beveiliging van gegevens (zie ook punt 4), het verwijderen van gegevens, de inrichting van processen, de uitoefening van rechten van betrokkenen (zie ook punt 6) en rechtsbescherming. De Autoriteit Persoonsgegevens geeft advies over het protocol, voordat dit door de Minister van VWS kan worden goedgekeurd.
3. *De manier waarop goedkeuring van het protocol door de Minister van VWS plaatsvindt en de voorschriften die aan deze goedkeuring kunnen worden verbonden*
In de amvb is opgenomen dat de Minister van VWS de wijze van goedkeuring van het protocol vaststelt en de instanties daarover informeert. Na het verzoek tot goedkeuring van het protocol door instanties, moet de minister binnen drie maanden goedkeuring verlenen. Het goedkeuringsbesluit wordt samen met het protocol gepubliceerd in de Staatscourant.
4. *De beveiliging van gegevens die worden verstrekt*
Instanties moeten goede (technische, maar ook organisatorische) maatregelen treffen om de gegevens te beveiligen. Informatiebeveiliging is een sector die zich snel ontwikkelt, waardoor de regels daarover regelmatig een update nodig zullen hebben. Het aanpassen van een amvb duurt echter relatief lang, waardoor dit niet het beste middel is om de beveiligingseisen in op te nemen. Daarom delegeert de amvb de beveiligingseisen door naar een ministeriële regeling, die veel sneller en gemakkelijker is bij te stellen. In de amvb is al wel bepaald wat er zoal in de ministeriële regeling moet komen. Binnen de overheid is de Baseline Informatiebeveiliging Overheid (BIO) de standaard voor informatiebeveiliging. Het voornemen is daarom om in de ministeriële regeling voor te schrijven dat instanties zich aan de BIO zullen moeten houden.
5. *De termijn waarbinnen gegevens worden verstrekt en bewaard*
Als uitgangspunt geldt dat gegevens niet langer worden verwerkt en bewaard dan dat noodzakelijk is voor de doelen waarvoor die gegevens worden verwerkt. Gegevens zijn vanaf het moment van verstrekking gedurende een termijn van vier jaar in het Waarschuwingsregister geregistreerd en raadpleegbaar. In uitzonderlijke gevallen kan een termijn van acht jaar worden toegepast, wanneer zwaarwegende omstandigheden dat noodzakelijk maken. Er is voor deze twee termijnen gekozen, om enerzijds te voorzien in

behoefte van instanties en anderzijds zoveel mogelijk rechtsgelijkheid en rechtszekerheid te bereiken voor (rechts)personen over wie het gaat. Ook zijn regels gesteld over het verwijderen van gegevens.

6. *De mogelijkheid tot uitoefening van de rechten van betrokkenen*

De rechten voor personen op het gebied van privacy staan in de AVG en zijn in Nederland voor een deel uitgewerkt in de Uitvoeringswet AVG. Waar nodig zijn deze regels in deze amvb nog verder uitgewerkt of ingevuld en toegelicht. De AVG gaat alleen over natuurlijke personen, niet over rechtspersonen. Aangezien het ook voor rechtspersonen grote gevolgen kan hebben als ze in het Waarschuwingsregister worden opgenomen, is in deze amvb bepaald dat een groot deel van de AVG-rechten ook op hen van toepassing zijn. Hoe instanties de mogelijkheid tot het uitoefenen van de rechten van betrokkenen (verder) regelen en invullen, moet worden opgenomen in het protocol. In de amvb komt ook terug hoe instanties samenwerken en hoe de verantwoordelijkheden zijn verdeeld.

Het Informatieknooppunt zorgfraude (IKZ)

Bij de gegevensuitwisseling met het IKZ zijn, zoals hiervoor genoemd, de volgende instanties betrokken: gemeenten, ziektekostenverzekeraars, de IGJ, de NZa, het CIZ, de SVB, de Inspectie SZW, de rijksbelastingdienst en de FIOD.

Het IKZ heeft twee taken in het ondersteunen van betrokken instanties bij de bestrijding van fraude in de zorg. De eerste taak bestaat uit het 'verrijken' van signalen van fraude in de zorg ('signalen') en het verstrekken van het resultaat daarvan aan de instantie(s) die daar het beste actie op kunnen ondernemen. Met 'verrijken' wordt bedoeld dat het IKZ gegevens van meerdere instanties bij elkaar brengt tot een duidelijker en dus 'verrijkt' signaal. De tweede taak van het IKZ is het doen van onderzoek en analyse, om (algemene) trends en ontwikkelingen met betrekking tot fraude in de zorg in beeld te brengen.

Bij de verwerking van zowel persoonsgegevens als niet-persoonsgegevens is het uitgangspunt dat een gelijkwaardig (hoog) niveau aan waarborgen wordt geboden.

In de amvb zijn de volgende onderdelen geregeld of verder uitgewerkt

1. *De gegevens die worden verstrekt aan en door het IKZ*

De in de amvb aangewezen gegevens, zijn gegevens die noodzakelijk kunnen zijn voor de bestrijding van fraude in de zorg. Per geval en per fase van verrijkingsproces moet worden beoordeeld welk van de gegevens uit deze 'gegevensset' verstrekt moeten worden.

Instanties en het IKZ moeten daarover ook werkafspraken maken (zie verder punt 2).

Conform de AVG en andere Europese en Nederlandse regelgeving, betreft het een zo minimaal mogelijke set aan gegevens.

In de amvb is ook bepaald welke instanties welke van deze gegevens aan het IKZ moeten verstrekken. Instanties, maar ook het IKZ, mogen nooit gegevens verstrekken die niet in de voor hen geldende gegevensset zijn opgenomen.

De volgende gegevens worden, als de instantie ze beschikbaar heeft, verstrekt:

- a. Een omschrijving van de aanleiding tot het vermoeden van fraude in de zorg (het signaal).
- b. Administratieve kenmerken en identificerende gegevens.
- c. Handelsgegevens, zoals informatie over de omvang van het personeelsbestand en het cliëntenbestand.
- d. Gegevens over het zorgdomein en de soort zorg.
- e. Benchmarks: conclusies uit vergelijkingen die zijn uitgevoerd op een of meerdere verzamelingen van gegevens.
- f. Informatie over lopende en afgeronde onderzoeken van instanties.

Bij informatie over lopende onderzoeken, gaat het om de informatie dát er een onderzoek loopt.

Bij informatie over afgeronde onderzoeken hebben instanties enige ruimte om te bepalen welke gegevens ze verstrekken, omdat onderzoeken gegevens kunnen bevatten die niets met dat signaal te maken hebben.

- g. De noodzakelijke en voor het signaal relevante gegevens uit de aangifte inkomstenbelasting, aangifte loonheffing, aangifte omzetbelasting en uit de aangifte vennootschapsbelasting.
- h. Declaratiegegevens, over de overeengekomen en geleverde prestaties. Deze gegevens worden ter bescherming van de privacy van andere betrokkenen slechts op geaggregeerd niveau verstrekt, zodat dit niet ter herleiden is naar individuen.
- i. Indicatiegegevens, over het aantal afgegeven indicaties en beschikkingen en informatie over de zorgprofielen met betrekking tot de aanbieder waarover het signaal gaat. Ook deze gegevens worden ter bescherming van de privacy van betrokkenen slechts op geaggregeerd niveau verstrekt, zodat dit niet ter herleiden is naar individuen.
- j. Voor de FIOD en Inspectie SZW is de gegevensset algemener voor zover het politiegegevens betreft. De politiegegevens die zij verstrekken, moeten door hen in een werkdocument worden vastgelegd. Dit past binnen de systematiek van de Wet politiegegevens (Wpg) en het Besluit politiegegevens (Bpg).

Het IKZ heeft op grond van de Wbsrz de bevoegdheid ook bepaalde gegevens uit het Handelsregister en de Jaarverantwoording zorg (JMV) te gebruiken bij de verrijking. Het is het IKZ niet toegestaan om daarnaast nog andere gegevens te gebruiken in het kader van verrijking.

2. Wanneer en onder welke voorwaarden gegevens worden verstrekt

Het uitgangspunt is dat instanties verplicht zijn signalen te verstrekken aan het IKZ, als dat noodzakelijk is voor de bestrijding van fraude in de zorg. Maar die verplichting geldt binnen het kader van privacyregelgeving, zoals de AVG.

De nadere regels in de amvb zijn er in de eerste plaats op gericht dat instanties en het IKZ duidelijk op papier zetten in welke situaties sprake is van een aanleiding tot of een geval waarin een signaal door instanties aan het IKZ moet worden verstrekt. Er worden handvatten geboden zodat voor instanties duidelijk is hoe zij moeten afwegen of zij gegevens aan het IKZ moeten verstrekken en op welke wijze zij het uitvoeringsproces moeten inrichten. Daarnaast zijn ook de voorwaarden bepaald waaronder deze verstrekking moet plaatsvinden. In de amvb zijn waarborgen opgenomen om deze verstrekking zorgvuldig en rechtmatig te laten plaatsvinden, maar er ligt een opdracht bij instanties en het IKZ om daar verder invulling aan te geven.

Vervolgens zijn de nadere regels erop gericht te waarborgen dat de verstrekking van gegevens door het IKZ aan instanties zorgvuldig en rechtmatig plaatsvindt. De belangrijkste verstrekking van gegevens door het IKZ betreft de verstrekking van verrijkte signalen aan de instanties die daaraan opvolging kunnen geven. Het IKZ kan echter ook gegevens aan instanties verstrekken in het kader van een zorgvuldige verrijking van een signaal om te bepalen aan welke instantie(s) het verrijkte signaal moet worden verstrekt. Ook voor deze verstrekkingen ligt er een opdracht bij instanties en het IKZ daar verder invulling aan te geven.

3. De manier waarop de gegevens worden verstrekt

Het verstrekken van (verrijkte) signalen moet elektronisch plaatsvinden. Dat is efficiënt en biedt voldoende mogelijkheden tot waarborgen en beveiliging. Ook biedt het de mogelijkheid de verstrekking op termijn geautomatiseerd te laten plaatsvinden. De systemen van instanties moeten daartoe dan ook zijn aangesloten op de elektronische voorzieningen van het IKZ. Zie onder punt 7 voor de beveiliging en inrichting van de voorzieningen. Nadere regels voor geautomatiseerde verstrekking van gegevens en de elektronische verstrekking door de rijksbelastingdienst worden opgenomen in een ministeriële regeling.

4. Verrijken van signalen door het IKZ

Nadat een signaal aan het IKZ is verstrekt, start het IKZ met het verrijken van signalen. Het IKZ raadpleegt het Handelsregister en de Jaarverantwoording zorg (JMV), bekijkt of het ten aanzien van die fraude in de zorg al eerder signalen heeft ontvangen en beoordeelt welke gegevens noodzakelijk zijn voor de verrijking en vraagt die gegevens uit bij de betrokken instanties. Het uitgangspunt is dat de bevroegde instanties de betreffende gegevens aan het IKZ verstrekken voor zover zij daarover beschikken.

Om te waarborgen dat de uitvraag door het IKZ en het verrijken van signalen zorgvuldig en rechtmatig plaatsvindt, is in deze amvb bepaald dat het IKZ daartoe een proces moet hebben ingericht. Hoewel de invulling en inrichting van het proces aan het IKZ is, in afstemming met instanties, is in deze amvb bepaald welke onderdelen in elk geval in het proces terug moeten komen. Het belangrijkste onderdeel daarvan is dat de verrijking trapsgewijs moet plaatsvinden. Dat is een van de waarborgen die ervoor zorgen dat niet meer gegevens worden verwerkt dan noodzakelijk is voor de bestrijding van fraude in de zorg. Een aantal treden van verrijking die het IKZ bij de inrichting van het verrijkingsproces moet hanteren, is vastgesteld in de amvb. De mogelijkheid is voor het IKZ opengelaten om in afstemming met de betrokken instanties treden toe te voegen of binnen treden een nadere onderverdeling aan te brengen.

Het systeem van het IKZ waarin gegevens worden verwerkt in het kader van verrijking van signalen, wordt aangeduid als het zaaksinformatiesysteem. Het uitgangspunt is dat noodzakelijke gegevens in de fase van verrijking via een koppeling met de betrokken instanties, automatisch aan het signaal worden toegevoegd. In een ministeriële regeling worden resultaatsverplichtingen opgenomen ten aanzien van de minimaal geldende normen en afspraken ten aanzien van de wijze van verwerking.

Een uitzondering op het uitgangspunt van geautomatiseerde verrijking geldt voor gegevens van de rijksbelastingdienst. Voor de FIOD en Inspectie SZW geldt de uitzondering dat de verstrekking van politiegegevens aan het IKZ ook in het kader van de verrijking van gegevens plaatsvindt op grond van en met inachtneming van de Wpg.

5. *Onderzoek en analyse*

Voor het uitvoeren van onderzoek en analyse, de tweede taak van het IKZ, zijn maar beperkt nadere regels in de amvb opgenomen. De reden daarvoor is dat de gevolgen van gegevensverwerking voor individuele (rechts)personen nihil zijn. In de Wbsrz is immers al bepaald dat de uitkomsten van onderzoek en analyse niet herleidbaar mogen zijn tot individuele (rechts)personen. Het IKZ heeft daarom meer vrijheid bij de uitvoering van deze taak. Als extra waarborg is daaraan in de amvb wel toegevoegd dat (persoons)gegevens die binnen het IKZ worden gebruikt om onderzoek en analyse op uit te voeren, waar mogelijk altijd gepseudonimiseerd zijn.

De Wbsrz bepaalt dat persoonsgegevens die het IKZ voor het verrijken van gegevens heeft ontvangen, mag verwerken voor onderzoek en analyse. De Wbsrz noch deze amvb bevat nadere regels over het gebruik van gegevens.

Voor de verwerking van andere persoonsgegevens, biedt de Wbsrz geen grondslag. Dit sluit overigens niet uit dat op grond van andere wet- en regelgeving een grondslag zou kunnen bestaan om persoonsgegevens te verwerken. Het algemene uitgangspunt voor het gebruik van niet-persoonsgegevens is dat het raadplegen van bronnen en gebruik van informatie moet passen binnen de taak en rol van het IKZ op grond van de wet (doelbinding). Daarnaast moet het IKZ bij het gebruik van die gegevens de specifiek daarvoor geldende wet- en regelgeving in acht nemen.

De amvb bevat wat betreft deze taak van het IKZ slechts regels ten aanzien van de bewaartermijn van gegevens (zie 6) en de vaststelling van het jaarplan (zie 8). Inrichting, beheer en beveiliging zijn elementen die voor het hele IKZ van belang zijn en nader worden geregeld in een ministeriële regeling. Wat betreft inrichting geldt dat door het IKZ

een proces moet zijn ingericht dat een zorgvuldige en rechtmatige gegevensverwerking in het kader van deze taak waarborgt. Zie hierover meer onder 7 en 8.

6. *Bewaartermijnen en de uitoefening van rechten van betrokkenen*

Voor het verwerken van gegevens op grond van de eerste taak van het IKZ, het ontvangen en verrijken van signalen en vervolgens verstrekken van het resultaat daarvan, geldt een bewaartermijn van vijf jaar. Na die tijd mogen de gegevens voor deze taak niet meer actief gebruikt worden, maar mogen ze alleen nog bewaard worden voor zolang dat nodig is om eventuele klachten en juridische procedures af te handelen.

Voor de tweede taak van het IKZ, het doen van onderzoek en analyse, geldt één bewaartermijn van tien jaar. De resultaten van de onderzoeken en analyses door het IKZ, die, zoals onder 5 al vermeld, geen persoonsgegevens of gegevens over individuele rechtspersonen bevatten, zijn vrijgesteld van deze bewaartermijn.

Er zijn in de amvb ook regels gesteld over het verwijderen van gegevens voorafgaand aan het verlopen van de bewaartermijn. Dit kan het geval zijn indien er sprake is van het wegvallen van het signaal, omdat er (duidelijke) onjuistheden zijn.

Ten aanzien van de verwerking van persoonsgegevens zijn de rechtsbeschermingsbepalingen uit de AVG nationaalrechtelijk uitgewerkt en ingevuld in de Uitvoeringswet AVG. Waar nodig zijn deze regels in de amvb nog uitgewerkt of ingevuld en toegelicht. Het IKZ is verwerkingsverantwoordelijke voor de persoonsgegevens die binnen het IKZ worden verwerkt en respecteert de rechten van betrokkenen en faciliteert de uitvoering daarvan. Het IKZ is ook verantwoordelijk voor de verwerking van gegevens, anders dan persoonsgegevens. Het uitgangspunt is dat het IKZ ook bij de verwerking van die gegevens erg zorgvuldig werkt en daarbij rekening houdt met de rechten van betrokkenen.

7. *De beveiliging van gegevens en de inrichting en het beheer van elektronische voorzieningen*

Vanwege de gevoeligheid van de te verstrekken gegevens en de mogelijke gevolgen voor betrokkenen, moeten hoge eisen worden gesteld aan de beveiliging van die gegevens. Om het beoogde beveiligingsniveau te waarborgen, bestaat het voornemen bij ministeriële regeling om de Baseline Informatiebeveiliging Overheid (BIO) voor te schrijven aan het IKZ, omdat dat binnen de overheid de standaard is voor informatiebeveiliging.

De verwerking van de gegevens door het IKZ vindt plaats in elektronische voorzieningen die door het IKZ worden ingericht en beheerd. Het gaat in elk geval om een zaakinformatiesysteem voor het verrijken van gegevens en een daarvan afgezonderde analyseomgeving voor de taak onderzoek en analyse. De voorzieningen moeten zo zijn ingericht dat het voldoende waarborgen bevat voor een zorgvuldige en rechtmatige gegevensverwerking, bijvoorbeeld door middel van een autorisatiebeleid. Het IKZ zorgt ervoor dat er een elektronische voorziening is ingericht waarop de betrokken instanties hun systemen kunnen aansluiten, zodat met gebruik van die voorziening gegevens kunnen worden uitgewisseld.

8. *De inrichting, het beheer en de financiering van het IKZ*

- De inrichting en het beheer van en de verantwoording door het IKZ.

Gelet op de verantwoordelijkheid van de Minister van VWS voor het IKZ, zijn in de amvb de bevoegdheden van de minister nader geregeld. De Minister van VWS moet het jaarplan van het IKZ goedkeuren en hij heeft de bevoegdheid tot het geven van aanwijzingen ten aanzien van dit plan. Ook kan de Minister van VWS het IKZ schriftelijk om verantwoordingsinformatie verzoeken.

Eisen aan de inrichting en het beheer van het IKZ zullen bij ministeriële regeling nader worden ingevuld. In de nota van toelichting is een richting gegeven aan de aspecten waar daarbij aan gedacht kan worden.

- De financiering en financiële verslaglegging door het IKZ.
Het IKZ zal een wettelijke taak uitvoeren en daarvoor een subsidie ontvangen van het Ministerie van VWS.
- De aanwijzing van het IKZ en de daaraan verbonden voorschriften, zoals regels over transparantie en onafhankelijkheid.